

Arrest

nr. 65 512 van 11 augustus 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Myanmarese nationaliteit te zijn, op 14 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 februari 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. MATTHIJS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 25 maart 2009 een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Een aanvulling wordt verzonden op 24 september 2009.

1.2. Met een beslissing van 1 februari 2011 wordt de aanvraag door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ontvankelijk, doch ongegrond bevonden. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt :

“Onder verwijzing naar de aanvragen om machtiging tot verblijf die op datum van 25.03.2009 en 24.09.2009 en de aanvullingen die op 27.08.2010, 01.11.2010 en 16.11.2010 werden ingediend door :

A., H. (R.R.: ...)

nationaliteit: Myanmar (Unie van)

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werd deze instructie door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene meent dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsregularisatie wegens zijn verblijf in België van voor 31.03.2007. Hij verblijft sinds 26.01.2006 in België en zou qua verblijfsduur in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructie. Betrokkene legt een werkbeloofte d.d. 25.03.2009 en een arbeidsovereenkomst d.d. 16.09.2009 bij de werkgever Sharif Traders Bvba voor. Volgens deze arbeidsovereenkomst zou het loon van betrokkene 1293 euro bruto per maand bedragen. Het wettelijk bepaalde minimumloon bedroeg op het moment dat de arbeidsovereenkomst werd opgesteld echter 1387,49 euro voor een persoon ouder dan 21 jaar (Wettelijk minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij Koninklijk Besluit van 29 juli 1988). Aangezien de instructie van 19.07.2009 duidelijk vermeldt dat de arbeidsovereenkomst minimaal moet voorzien in een inkomen equivalent aan het minimumloon, voldoet betrokkene niet aan alle vooropgestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van punt 2.8B.

Betrokkene vulde op 16.11.2010 zijn aanvragen aan met een arbeidsovereenkomst d.d. 27.10.2010 bij de werkgever Sharif Traders Bvba met een voorzien loon van 1400 euro bruto per maand. Om voor criterium 2.8B in aanmerking te komen dient betrokkene echter een model-arbeidscontract voor te leggen bij de aanvraag of actualisatie die werd ingediend tijdens de periode van 15 september tot 15 december 2009. De instructie van 19.07.2009 vermeldt immers het volgende: “Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen” en verder “In de gevallen bedoeld in 2.8, dient dit te gebeuren binnen de 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009”. In het vademecum dat werd opgesteld ter verduidelijking van de vernietigde instructie wordt dit verder toegelicht: “Onder ‘in aanmerking kan worden genomen op basis van punt 2.8B’ moet worden verstaan, de aanvraag: die ingediend werd tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 en die alle nodige documenten bevat, waaronder de kopie van het behoorlijk ingevuld model-arbeidscontract zoals hierboven bedoeld (...)”. Aangezien het arbeidscontract d.d. 27.10.2010 van betrokkene niet werd overgemaakt aan onze diensten bij de aanvraag of actualisatie tijdens de voorziene periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009, kan het niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden. Bijgevolg komt betrokkene niet in aanmerking voor regularisatie op basis van punt 2.8B.

Het feit dat betrokkene sinds 26.01.2006 in België verblijft, zich geïntegreerd heeft, Nederlands geleerd heeft, werkwillig is, een attest van een opleiding Socio-culturele Integratie d.d. 29.06.2010 voorlegt, goede contacten heeft in België en getuigenverklaringen voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructie d.d. 19.07.2009.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit problemen heeft gehad met anderen of problemen veroorzaakt heeft en nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Wat het invoeren van art. 8 van het EVRM betreft dient er opgemerkt te worden dat dit artikel hier niet van toepassing is daar betrokkene niet aantoonde dat er nog andere familieleden van hem in België verblijven. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM. Betrokkene beweert dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst, omwille van de politieke problemen die er nog steeds aanwezig zijn. Hij legt echter geen persoonlijke bewijzen voor die aantonen dat hij problemen zou ondervinden bij een eventuele terugkeer. De loutere verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst kan niet volstaan als grond voor regularisatie. Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat betrokkene niet gevraagd wordt terug te keren naar zijn land van herkomst, maar enkel om het Schengen grondgebied te verlaten.

Wat betreft de in de aanvulling van 22.08.2010 aangehaalde argumenten die betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene, met name dat hij zou lijden aan chronische allergie en ademhalingsproblemen zou hebben: de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Het staat betrokkene echter vrij een aanvraag op basis van art 9ter in te dienen zoals bepaald in art 7§1 van het KB van 17/05/2007 (BS 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15/09/2006: via aangetekend schrijven bij de Sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59B te 1000 Brussel.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Hij diende een asielaanvraag in op 03.02.2006, die afgesloten werd op 09.06.2006 met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten hem betekend op 08.02.2006 en verblijft sindsdien illegaal in België. De duur van de procedure – namelijk 4 maanden en 6 dagen – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie-en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- *De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).*

- o *Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op datum van 09.06.2006.*

- o *Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 08.02.2006. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land."*

1.3. Op 14 februari 2011 wordt verzoeker in kennis gesteld van deze beslissing, samen met een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt :

*"In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid meegedeeld op datum van 01/02/2011,
wordt aan A., H. (M)
geboren te (...) (...), op (...),
van MYANMAR nationaliteit, verblijvend: (...),*

het bevel gegeven om uiterlijk op 14/11/2011 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (1), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (2).

REDEN VAN DE BESLISSING :

• De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft. (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

o Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing bij bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op datum van 09/06/2006.

o Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 08/02/2006. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in dit land.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Een tweede middel wordt als volgt uiteengezet :

“Tweede Middel : Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980 en van artikel 3 van de wet van 19.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel,.

Artikel 62 van de Wet van 15.12.1980, en artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 bepalen dat de beslissingen zowel in feite als in rechte moeten worden gemotiveerd.

De bestreden beslissing door de gemachtigde van de Minister van Asiel- en Migratiebeleid maakt een bestuurshandeling uit in de zin van art. 1 van de vermelde wet van 19.07.1991. De beslissing is immers een “eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuursden [...]”

Artikel 2 van de Wet van 29.07.1991 bepaalt dat de betrokken bestuurshandelingen “uitdrukkelijk” moeten worden gemotiveerd. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt meegedeeld aan de betrokkene niet enkel het dictum moet omvatten, maar tevens de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen.

Artikel 3 van dezelfde wet legt het bestuur de verplichting op om de genomen beslissing op “afdoende” wijze te motiveren. De opgelegde motivering moet in de akte zowel de juridische als de feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Een motiveringsverplichting wordt tevens opgelegd door artikel 62 van de wet van 15.12.1980.

De term “afdoende” bevestigt de rechtspraak van de Raad van State, welke vereist dat de deugdelijke motivering meer is dan een loutere abstracte en vormelijke stijlformule. De motivering moet pertinent zijn, d.w.z. duidelijk te maken hebben met de beslissing. Zij moet daarenboven draagkrachtig zijn, d.w.z. dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen. De motivering moet de betrokkene ook in staat stellen om met nuttig gevolg te kunnen opkomen tegen de bestuurshandeling in kwestie en moet het de rechter mogelijk maken zijn legaliteitscontrole uit te oefenen. In die zin dient de afdoende motivering in concreto beoordeeld te worden (R.v.St., nr. 22.896 van 01.02.1983; R.v.St., nr. 76.565 van 21.10.1998; R.v.St., nr. 43.259 van 09.06.1993; R.v.St., 43.852 van 12.08.1993; R.v.St., nr. 43.556 van 30.06.1993).

Met de term “afdoende” wordt tevens verwezen naar het feit dat de motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn met het belang van de genomen beslissing, dat er dus een verband moet zijn tussen het belang, de aard en het voorwerp van de beslissing, aan de ene kant, en het belang dat wordt gehecht aan de motivering, aan de andere kant. Niet alle bestuurshandelingen zullen in dezelfde mate formeel moeten worden gemotiveerd.

Wanneer de overheid beschikt over een discretionaire bevoegdheid, dient haar motivering in extenso en uitgebreider te gebeuren. De beslissingen waarvan de motivering vaag, nietszeggend of loutere stijlformules inhouden, dienen tevens te worden vernietigd (R.v.St., nr. 52.909 van 14.04.1995; R.v.St., nr. 44.141 van 20.09.1993; R.v.St., nr. 77.502 van 09.12.1998; R.v.St., nr. 77.732 van 18.12.1998; R.v.St., nr. 83.771 van 01.12.1997; R.v.St., nr. 86.567 van 04.04.2000; R.v.St., nr. 90.169 van 12.10.2000).

In artikel 4 van de genoemde wet wordt melding gemaakt van een aantal gevallen waarin de motiveringsplicht niet van toepassing is. Deze uitzonderingen op de formele motiveringsplicht moeten strikt worden geïnterpreteerd; en de hier opgesomde uitzonderingsgevallen worden limitatief bepaald.

Het bestuur kan, buiten de gevallen opgesomd in artikel 4 van de wet, niet de verplichting tot uitdrukkelijke motivering ontlopen, zelfs niet om redenen die verband houden met de spoed waarmee de betrokken beslissing zou zijn genomen. Artikel 5 van de wet bepaalt immers uitdrukkelijk dat dringende noodzakelijkheid het bestuur niet ontslaat van de plicht zijn handeling uitdrukkelijk te motiveren.

Bovendien impliceren de beginselen van behoorlijk bestuur, en meer in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, dat de Dienst Vreemdelingenzaken, bij het nemen van een bepaalde beslissing, niet alleen relevante feiten correct en volledig moet vaststellen, waarden en interpreteren, maar ook zich van alle relevante gegevens op de hoogte moet stellen, desgevallend door de rechtsonderhorige mondeling of schriftelijk te horen, nadere informatie in te winnen

(S. BOUCKAERT, Documentloze vreemdelingen, Maklu, Antwerpen, 2007, p161.)

Rekening houdend met bovengenoemde bepalingen, dient te worden vastgesteld dat de motiveringsverplichting die op de overheid rust, schromelijk met de voeten werd getreden.

1/

Nieuwe of bijkomende gegevens en adreswijzigingen kunnen na het indienen van de aanvraag steeds worden gemeld bij de gemeente van de feitelijke verblijfplaats ter aanvulling van het dossier ofwel rechtstreeks bij de DVZ via aangetekend schrijven of per fax.

DVZ erkent de aanvullingen te hebben bekomen, doch laat deze buiten beschouwing aangezien ze niet zouden zijn ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf 15 september 2009.

Nergens verhindert de wet echter dat aanvullingen mogen worden voorgebracht!

De motiveringsredenen waarom de aanvullingen conform de instructies aangebracht in standaardformulieren en met toepassing van het correcte loon buiten beschouwing worden gelaten, raken kant noch wal!

Er wordt immers algemeen voorgeschreven dat het belangrijk blijft wijzigingen en actualisaties mee te delen.

DVZ beoordeelt de aanvraag immers op het moment van haar beslissing, op basis van alle feiten en argumenten die haar dan bekend zijn.

De nieuwe standaardarbeidsovereenkomst en aanvraag tot tewerkstelling waren DVZ genoegzaam bekend zoals expliciet blijkt uit de motivering van haar beslissing.

Deze mochten dan ook niet buiten beschouwing worden gelaten.

2/

(...)

Dat de handelswijze van de Dienst Vreemdelingenzaken gezien het voorgaande dan ook getuigt van kennelijk onredelijk gedrag, waardoor op manifeste wijze afbreuk wordt gedaan aan de rechten van de verzoeker. De beginselen van behoorlijk bestuur worden geschonden en de motiveringsplicht.

Dat om voormelde redenen de bestreden beslissing dan ook dient vernietigd.

3.

Elke redelijkheid is bovendien zoek in de beslissing van DVZ. Verzoeker voldoet aan alle voorwaarden op het ogenblik van de beslissing, doch men verzint allerlei drogredenen om alsnog te kunnen besluiten tot een negatieve beslissing.

Verzoeker kan en zal werken conform een geldige arbeidsovereenkomst aan de minimumlonen. Bovendien komt het toe aan de diensten van de Sociale inspectie om het dossier op te volgen en de wettelijkheid van de tewerkstelling te controleren.

Het is dan ook bijzonder onjuist en tegelijkertijd bijzonder lichtzinnig dat men een beslissing neemt waarbij een deel van de tijdig voorgebrachte stukken buiten beschouwing worden gelaten."

2.2. De verwerende partij repliceert in haar nota door te verwijzen naar de motieven van de bestreden beslissing, verwijst naar het "vademecum" waarin duidelijk wordt gemaakt dat de in de bedoelde periode ingediende aanvraag alle nodige documenten moet bevatten waaronder de kopie van het behoorlijk ingevuld model-arbeidscontract en stelt dat het door verzoeker op 16 november 2010 toegevoegde arbeidscontract van 27 oktober 2010 onmogelijk aantoont dat hij ten tijde van het indienen van de aanvraag, voldeed aan alle vooropgestelde criteria. Door de instructie toepasselijk te maken op aanvragen ingediend of geactualiseerd tijdens de geviseerde periode tussen 15 september en 15 december 2009, heeft de staatssecretaris een in de tijd beperkte en gestructureerde opportuniteit geboden aan illegaal verblijvende vreemdelingen om onder welbepaalde voorwaarden te worden geregulariseerd. Het kan niet als onredelijk worden bestempeld wanneer het bestuur in dat vooropgestelde kader beslist, aan de hand van de voorgelegde stukken. De vooropgestelde periode in bepaalde gevallen niet toepassen zou neerkomen op willekeur en de rechtszekerheid in het gedrang brengen.

2. 3. In de aanhef van de eerste bestreden beslissing wordt expliciet het volgende gesteld: *“Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.”*

Desbetreffend moet nog worden gewezen op het volgende : de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van het oude artikel 9,3 en het artikel 9bis van de Vreemdelingenwet werd vernietigd door de Raad van State bij arrest nummer 198.769 van 9 december 2009. De Raad van State oordeelde in zijn arrest dat de instructie in strijd was met het in de Grondwet vastgelegde legaliteitsbeginsel en met artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, omdat door de instructie het onderscheid tussen de buitengewone omstandigheden die het onmogelijk of zeer moeilijk maken de aanvraag in het buitenland in te dienen en de omstandigheden die te maken hebben met de argumenten ten gronde om een verblijfsmachtiging te bekomen werd opgeheven en de instructie het mogelijk maakte dat vreemdelingen die zich in de erin omschreven voorwaarden bevonden ervan vrijgesteld werden aan te tonen dat er in hun geval buitengewone omstandigheden voorhanden waren terwijl enkel de wetgever dit vermog te doen. Uit de overwegingen van dit arrest kan evenwel niet afgeleid worden dat de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet de mogelijkheid heeft om een beleidslijn uit te zetten of dat het hem niet zou zijn toegestaan om – louter wat betreft de beoordeling ten gronde van een aanvraag om machtiging tot verblijf – de duidelijke situaties die aanleiding kunnen geven tot een verblijfsmachtiging en die reeds werden opgenomen in de vernietigde instructie te hernemen.

2.4. In de eerste bestreden beslissing wordt onder meer gesteld dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor toepassing van het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009. Het komt verzoeker dus toe aan te tonen dat de verwerende partij op een kennelijk onredelijke wijze tot dat oordeel is gekomen, dan wel dat zij zich heeft gesteund op een niet-correcte feitenvinding.

2.5. Criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009 luidt als volgt:

“Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:

(...)

B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.

Hiertoe :

Moet het dossier binnen drie maanden na de aanvraag aangevuld worden met een positief advies, afgeleverd door de Gewesten betreffende de aangevraagde arbeidskaart B.

Of

Moet het dossier aangevuld worden met een arbeidskaart B afgeleverd door de Gewesten, en dit op basis van een Attest van Immatriculatie van drie maanden afgeleverd met dit doel.”

Verder in de richtlijn wordt gesteld dat indien een vreemdeling een aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden indient of actualiseert gedurende een termijn van *“3 maanden te rekenen vanaf de datum van 15 september 2009”* er ook rekening zal gehouden worden met zijn *“duurzame lokale verankering”*.

2.6.1. In voorliggende zaak is het niet betwist dat verzoeker een aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging indiende op 25 maart 2009 en binnen de termijn van drie maanden te rekenen vanaf 15 september 2009, en meer specifiek bij schrijven van 24 september 2009 een actualisering indiende *“wegens een verblijf in België van voor 31 maart 2007 en dit op grond van de recente richtlijnen van de minister”*. In dit schrijven heeft verzoeker aldus uitdrukkelijk verwezen naar de voormelde beleidsrichtlijn en stukken aangebracht teneinde aan te tonen dat hij sedert 31 maart 2007 ononderbroken in België verblijft, een arbeidscontract, aanbevelingsbrieven, eerdere regularisatieaanvragen en stukken waaruit dient te blijken dat hij kennis heeft van de Nederlandse taal.

2.6.2. Verzoeker vulde zijn aanvraag op 16 november 2010 vervolgens aan met een arbeidscontract van 27 oktober 2010 met een duur van 1 jaar waarin voorzien wordt dat hij als winkelbediende zal worden tewerkgesteld tegen een loon van 1400 euro per maand.

2.6.3. Uit de bestreden beslissing blijkt, voor wat betreft het al dan niet voldaan zijn aan de voorwaarden van het criterium 2.8B van de vernietigde instructie dat de arbeidsovereenkomst van 16 september 2009 die werd neergelegd bij de actualisering niet voldoet op het vlak van het gevraagde minimumloon, en dat het door verzoeker op 16 november 2010 bijgebrachte arbeidscontract van 27 oktober 2010 niet in aanmerking wordt genomen omdat "het niet werd overmaakt aan onze diensten bij de aanvraag of actualisatie tijdens de voorziene periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009".

2.6.4. De Raad merkt evenwel op dat uit de instructie van 19 juli 2009 niet kan afgeleid worden dat geen rekening dient gehouden te worden met bewijsstukken die na 15 december 2009 worden overgemaakt door een vreemdeling ter staving van een aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden die in de periode tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 werd ingediend.

Onder punt 2.8 van de instructie is namelijk enkel voorzien dat "*de aanvragen*" moet ingediend worden binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf 15 september 2009, doch wordt niets gesteld over het tijdstip waarop de overtuigingsstukken bij de aanvraag kunnen gevoegd worden.

In fine van de instructie van 19 juli 2009 is voorts enkel bepaald dat vreemdelingen die reeds een aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend hadden geen nieuwe aanvraag hoefden in te dienen om te kunnen genieten van de bepalingen van de instructie, maar wel "*de mogelijkheid*" hadden om "*hun dossier aan te vullen door middel van een aangetekend schrijven*". Deze slotbepaling in de beleidsinstructie voorziet niet dat indien de aanvraag om machtiging tot verblijf werd aangevuld binnen de vastgelegde termijn van drie maanden maar er achteraf nog ontbrekende of bijkomende stukken werden bijgebracht dit automatisch dient te leiden tot de vaststelling dat dit stuk niet meer in aanmerking kan worden genomen en dat zonder dat het inhoudelijk wordt onderzocht kan worden besloten dat de aanvrager niet in aanmerking komt voor het criterium 2.8B van de instructie. Een lezing zoals voorgestaan door de verwerende partij zou immers impliceren dat de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid zou kunnen beslissen te weigeren bepaalde bewijsstukken bij de beoordeling van een aanvraag om machtiging tot verblijf te betrekken. Uit artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan een dergelijke bevoegdheid niet afgeleid worden en de verwerende partij blijft in gebreke een andere wettelijke grondslag aan te brengen waaruit deze bevoegdheid zou kunnen gededuceerd worden. Verzoeker dient derhalve te worden gevolgd waar hij stelt dat er geen bepaling is die verhindert dat aanvullingen mogen worden voorgebracht en dat de verwerende partij de aanvraag moet beoordelen op het moment van haar beslissing, op basis van alle feiten en argumenten die haar dan bekend zijn, zodat het voorgelegde arbeidscontract niet buiten beschouwing mocht worden gelaten.

2.6.5. Waar de verwerende partij in haar nota met opmerkingen nog verwijst naar een niet nader omschreven "*vademecum*" dient, los van het feit dat niet blijkt dat dit "*vademecum*" enige juridische waarde heeft, te worden vastgesteld dat de verwerende partij nalaat dit document aan te brengen, zodat niet blijkt dat zijn beweringen omtrent de inhoud van dit document enige grond hebben.

2.6.6. Er dient bijgevolg besloten te worden dat de verwerende partij, door een beleidsinstructie toe te passen op een wijze die geen steun vindt in de bewoordingen ervan en die daarenboven niet verenigbaar is met artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en door te weigeren om het op 16 november 2010 door verzoeker aangebrachte arbeidscontract inhoudelijk bij de beoordeling van een aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden te betrekken in voorliggende zaak, de materiële motiveringsplicht heeft geschonden. Het middel is in de besproken mate gegrond.

2.7. Gelet op het feit dat de tweede bestreden beslissing, het op 11 maart 2011 betekende bevel om het grondgebied te verlaten, is genomen in uitvoering van de eerste bestreden beslissing, zoals ook uitdrukkelijk uit de beide beslissingen blijkt, wordt de tweede bestreden beslissing samen met de eerste bestreden beslissing vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 februari 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf augustus tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS